

ספרי' - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

היכל
שמיני

שער
ראשון

ספר המאמרים ה'תש"ח

(כולל הקונטרסים קמ. נב - ט)

מכבוד קדושת

אדמו"ר יוסף יצחק

אצוללה"ה נבנ"ם זי"ע

שני אורסאהן

ליובאוויטש

יוצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ. י.

770 איסטערן פארקווי

"KEHOT" Publication Society

770 Eastern Parkway

Brooklyn 13, N. Y.

Tel: HYacinth 3-9250-1

PRINTED IN U. S. A.

מ פ ת ח :

IV		פתח דבר מביק אדמו"ר שליט"א .....
V		מכתב מביק אדמו"ר שליט"א .....

מ א ר י ם

3	עלה אלקים בתרועה .....
12	זה היום תחילת מעשיך .....
19	שיר המעלות ממעמקים .....
23	דרשו הוי' בהמצאו .....
27	כי חלק הוי' עמו .....
33	ולקחתם לכם .....
37	תודיעני אורח חיים .....
43	ביום השמיני עצרת .....
51	ביום השמיני עצרת .....
57	ויצד ה' אלקים .....
67	וירח ה' את ריח .....
80	ויחלום והנה שלם .....
94	כי מנסה .....
107	אמר רבא חייב איניש לבסומי בסוריא .....
131	היושבת בגנים .....
151	כי בחסון .....
159	כימי צאתך .....
181	אני לדודי .....
201	צאינה וראינה .....
208	והר סיני עשן כולו .....
217	אנכי הוי' אלקיך .....
225	ועבדי דוד מלך .....
239	זה היום תחלת מעשיך .....
265	עשרה שיושבים (י"ב תמוז תרפ"ח) .....
271	אי' בסדרש תהלים (י"ב תמוז תרנ"ג) .....
279	לדוד הוי' אורי וישעי .....
284	אשרי העם יודעי תרועה .....

ש י ח ו ת

169	כי ניסן תשי"ח .....
190	ל"ג בעומר תשי"ז .....
251	י"ב תמוז תשי"ח .....

מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א

ב"ה, מליחות טעג, ה'תשי"ז

ברוקלין, ג. י.

אל בני ובנות ישראל אשר בכל מקום ומקום

ה' עליהם יהי

שלום רב וברכה!

שטייענדיק איסן שוועל פונם נייען יאר, אין די טעג פון חשבון הנפש, פון דעם יחיד אלס יחיד און אלס א טייל פון דעם כלל, איז די אריינטראכטונג אין דעם עולם קטן זה האדם קטן פיל באלויכטן דעם צוועק און תכלית פונם מענטשן אין דעם עולם גוול;

אין דעם מענטליכן קערפער זיינען פאראן שותפות'דיגע, פונקציעס, מיט דער באטייליקונג פון פילע אברים, אין ספעציעלע פונקציעס פאר יעדן אבר באזונדער, פאר דער ספעציעלער אויפגאבע פון אן אבר פאדערט זיך, גאטירליך, א ספעציעלע אנטערענגונג, אין דער צייט ווען די געמיינזאמע פונקציעס ווערן דורכגעפירט פיל לייכטער.

וואס וואלט פאסירט ווען אן אבר הערט אויף צו פונקציאנערן אלס א יחיד, גאר ווענדט אן זיין גאנצע ענערגיע פאר דער ארבעט בשותפות מיט אנדערע אברים?

אויף דעם ערשטן אייגנבליק קען זיך אויסווייזן, אז דאס וואלט געווען א געוויסן סיי פאר דער באטרעפנדן אבר — אינשפאָרנדיק ספעציעלע מה, און סיי פאר דעם גוף — דורך דעם וואס דער אבר וועט קענען פאָרגרעסערן זיין חלק אין דער בשותפות'דיקער ארבעט און ניט זיין אויסגעטיילט פון די אנדערע אברים.

פאקטיש אָבער, וואלט דאָס געווען קאָטאָסטראָפּאל פאַר ביידען: דער אבר וואָס הערט אויף דורכצופירן זיין באַזונדערע פונקציע, פאַרלירט זיין גאַנצן מהות וואָס איז פאַרבונדן דווקא מיט זיין באַזונדערע אויפגאַבע, נאָכמער, דאָס אָפּשטעלן די נאַרמאַלע פונקציע, שוואַכט אָפּ דעם אבר ביז ער ווערט אינגאַנצן נוצלאַז ניט גאַר פאַר דעם דורכפירן פון זיינע אייגענע פונקציעס, גאַר אפילו פאַרן בייטראַג צום גוף בכלל, דער חסרון אין דעם באַטרעפנדן אבר מוז זיך אַפרופן אין שעדיקן דעם גאַנצן גוף, און די רעזולטאַטן קענען זיין גאַר ערנסטע אויב דער באַטרעפנדער אבר איז אַ לעבנסוויכטיקער.

וואָס עס איז דאָ געזאַגט געוואָרן אין באַצוג צו די אברים פון קערפער איז ריכטיג אויך אין באַצוג צו דעם מצב פון יעדער יחיד אין זיין גרופע; אַ גרופע — אין אַ פּאַלק; צו אַ פּאַלק אין דער אַלגעמיינער

דען איך בין נאך געווען גאר יונג, איז געווען א זמן וואס עס איז געווען, ל"ע, א עת צרה, ר"ל סאר אידן, פרנסה איז געווען זייער שווער, און בכלל די רדיפות מצד הממשלה אין דאמאלסטיקן רוסלאנד, — לייבאוויטש איז געווען אויסן גרעניץ פון „טשערטאָ" (תחום המושב) לעבען סמאלענסק, און טאָמער, א איד פלעגט אַריבערגיין די גרעניץ פון „טשערטאָ" איינקויפן אביסל פלאַקס וכדומה, פלעגט אַ פּאָליציי מאַן, וואָס האָט געוואָלט אַ טרונק בראָנמן אים אַרעסטירן וכו'.

אין יענעם זמן איז אַמאָל געווען אַ שטאַרקער פּאַרבריינגען, האָט דער טאַטע דאָן געוואָנט; דער אייבערשטער ווייסט דאָך די געשמאַקייט וואָס איז דאָ אין אַ איד, דאַרף ער זיי געבן עס זאָל זיין גוט בנשמות וברוחניות.

הוספה א.

מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחד התמימים.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, הגה כל דבר כשהוא במקומו המיוחד לו או אפילו כשהוא רק במקום הראוי לו הוא טוב, אבל כשאינו במקומו הראוי הוא חסרון, וחסרון כפול, כלומר חסרון ומחסור; במקום ששם הוא צריך להיות הוא חסר, ובמקום שנמצא הוא מקלקל.

השכל וההתפעלות שני עולמות הם; עולם קר ומיושב, ועולם רותח ומבוהל, וזאת היא עבודה האדם לחבר שני העולמות הללו להיות לאחדים, שעולם הקר יתחמם באש של הרוחה, ועולם הרוחה יתיישב במתינותו של המיושב.

ואז הבהלה נהמכת לשאיפה, והשכל למורה דרך בהיים של עבודה ופועל במטרה קבועה ישרה ומתונה, אשר תוצאותיהם במדה יודעה טענג את העובד וגורם לו קורת רוח.

אבל ההתפעלות לכד היא אש לוחטת המכלה את תנוף ומעגמת את הנפש ותוצאותי' שעמום.

ברור לי הדבר אשר כל הרטריוויו וספקותיו באים ממעין גרפש של מרה שחורה המאוסה בתורת החסידות.

הסיבה העיקרית היא עזיבת העבודה, בעבודה שכלב המסודרה לפנינו כדא"ת בסדר מסודר לאיש ואיש כפי יכלתו מהותו וענינו.

וכיון שהאדם נוטה מדרכו הראוי' לו הגה לאט לאט הולך ותועה בדרכיו, ובתחלה נדמה לו שלפי תנאי הזמן והמקום צריכים לעשות כך כמו שהוא עושה, ובעבור זמן רואה הגהו כי ח"ו נשאר עומד ערום ממה שהי' לו ואל מה ששאף לא הגיע, ואז מתנפל עליו הנח"ב בלבוש שק וממסיר עליו חצי מרה שחורה ועצבות.

אמת הדבר כי שאלת המח' והכלכלה כבדה היא, וע"פ התורה צריך האדם לעשות בזה ככל אשר ביכלתו ולהיות בטוח בחסדו ית' כי הוא ית' יזמין לו